

”עצבונה וששונה”

סיבת דש ליום הזיכרון וליום העצמאות

בכל שנה אנו מציינים את יום הזיכרון ויום העצמאות בסמיכות זה לזה כאומרים: שמחתנו וגאווותנו על תקומת העם ובניין המדינה כרוכה במחיר דמים כואב מכל.

בכל שנה אנו מציינים את הימים בסמיכות אך בהפרדה: עת לבכות ועת לשחוק, עת ספוד ועת רקוד. ואולם בין השמשות, כשהשמש של יום הזיכרון הולכת ושוקעת וחשכת ליל יום העצמאות עוטפת אותנו משתרגים להם יחד הרגשות שבליבנו, כשתי וערב של שכול ותקומה.

השנה נדמה כי יותר מכל שנה אחרת השכול והתקומה, השמחה והעצב, כרוכים זה בזה. השכול מהול בגאווה, השמחה מהולה בכאב ובדאגה.

על כן בחרנו להוציא לכבוד ימים אלו את הסיכה שבידיכם, בה משתרגים מגן דוד ודם המכבים זה בזה, והם עטופים במילותיה הנצחיות של תלמה אליגון רוז מתוך השיר ”אל ארץ צבי”:

”עצבונה וששונה”
הם שתי וערב בִּבְגַד יִזְמָה.”

אנו מזמינים אתכם לענוד את הסיכה על הדש בימי הלאום.

מצורפת בזאת הצעה ללימוד ושיח

בטרם חלוקת הסיכות לתלמידים

פעילות משרימה לחלוקת

סיבת דש ליום הזיכרון ויום העצמאות

בטרם נחלק לתלמידים את הסיכות כדאי לערוך לימוד קצר

פתיחה: סמלים

- נזמין את התלמידים לחשוב אלו סמלים מאפיינים את יום הזיכרון ויום העצמאות, נכתוב את כולם על הלוח ונשאל מה מבטא כל אחד מהם.
- נדון בכיתה- האם יש חשיבות בעיניכם לסמלים בימים אלו? מדוע?

קריאה יחפה: סיבת דש יום הזיכרון ויום העצמאות

- נשאל: מה רואים בסיכה? (נזמין את התלמידים להתייחס הן לדימויים היוזואליים, הן למלל, הן לצבעים)
- במה שונה הסיכה מתגי ה"זיכור" שנהוג לענוד בימי הזכרון עד כה? מדוע לדעתכם בחרו יוצרי הסיכה ליצור עיצוב שונה מהעיצוב הקיים מידי שנה? מה דעתכם על כך?

היכרות עם הציטוט ומשמעותו:

- נסביר שציטוט זה הוא חלק מהשיר „אל ארץ צבי” שכתבה תלמה אליגון רוז” על מבצע אנטבה בו הצליחה מדינת ישראל לחלץ משבי כמאה חטופים ישראלים, ובמהלך המבצע ההירואי בו ניצלו כמאה איש נהרגו שלושה בני ערובה וסגן אלוף יוני נתניהו ז”ל שפקד על המבצע.
- נזמין את התלמידים להסביר את הציטוט ואת משמעות הדימוי המטאפורי שמופיע בו, בעיניהם.

[אל ארץ צבי](#)

ריבוי קולות אישי: אני והימים הלאומיים

נזמין את התלמידים לתאר מנהגים ותחושות בימים הלאומיים בעת הזו ובשנים עברו. מטרת הפעילות אינה לדרג את חשיבותם של זכרים מסוימים על פני אחרים, אלא לפגוש את המורכבות ולנרמל אותה, להיחשף למגוון ולדייק באופן אישי את הבחירות של התלמידים. ניתן לקיים חלק זה בדרכים שונות, בהתאם להיכרותכם עם התלמידים והקרבה שלהם לאירועים השנה. ניתן לאפשר להם לכתוב באופן אישי, בלבד לשתף בחברות או במליאה. במידה שבחרתם לקיים שיח כיתתי, ניתן לשאול באופן רגיש ולא שיפוטי על התחושות והתכניות השנה- האם הן שונות? במה? מדוע?

היעזרו בנספחים להדפסה בעמוד הבא

נסכם ונסביר:

בכל שנה אנו מציינים את יום הזיכרון ויום העצמאות בסמיכות זה לזה כדי לומר ששמחתנו וגאווותנו על תקומת העם ובניין המדינה כרוכה במחיר דמים כואב. אנו מציינים את הימים בסמיכות, אך בהפרדה: השנה נדמה כי השכול והתקומה, השמחה והעצב, כרוכים זה בזה יותר מתמיד. השכול מהול בגאווה, השמחה מהולה בכאב ובדאגה. הסיכה מסמלת את השילוב של העצב והששון, הזיכרון והעצמאות יחדיו.

אנו מציעים לענוד את הסיכה על הבגד בשני הימים הללו.

דברים שאני

נוהג/ת לעשות ביום הזיכרון:

אחר :

דברים שעשיתי

בימי העצמאות הקודמים:

אחר :

גאוה

עצב

נעם

התלהבות

ציפייה

לקראת ימי הלאום
(יום הזיכרון ויום העצמאות)
אני מרגיש/ה..

סגירות

דריכות

בלבול

התרגשות

חשש

מה אנשה השנה
ואיך אני מרגיש/ה השנה
ביום העצמאות:

מה אנשה השנה
ואיך אני מרגיש/ה השנה
ביום הזיכרון: